

Octavian Goga

poet, traducator și om politic,
membru al Academiei Române
140 ani de la naștere

Date biografice

Octavian Goga se naște la 1 aprilie 1881 în satul Rășinari, de lângă Sibiu fiul preotului ortodox Iosif Goga și al soției sale, Aurelia, învățătoare. Goga a fost un poet român, ardelean, de origine aromână, politician de extremă dreaptă, și prim-ministrul României din 28 decembrie 1937 până la 11 februarie 1938. Membru al Academiei Române din anul 1920.

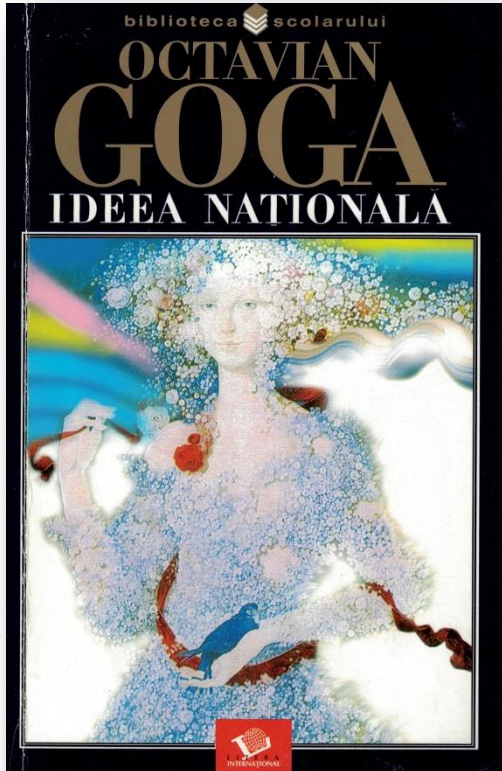
Între anii 1886-1890, Goga a urmat școala primară din satul natal. În 1890, poetul s-a înscris la liceul de stat din Sibiu (astăzi Liceul Gheorghe Lazăr), ale cărui cursuri l-a urmat până în 1899, când s-a transferat la liceul românesc din Brașov. La absolvirea liceului, în 1900 s-a înscris la Facultatea de Litere și Filosofie a Universității din Budapesta, continuându-și apoi studiile la Berlin și încheindu-le în 1904.

Lansarea în literatură

Goga a intrat în publicistica literară cu recomandări din partea lui Ilarie Chendi, Sextil Pușcariu, Nicolae Iorga, Ion Gorun, Vasile Goldiș, Eugen Lovinescu.

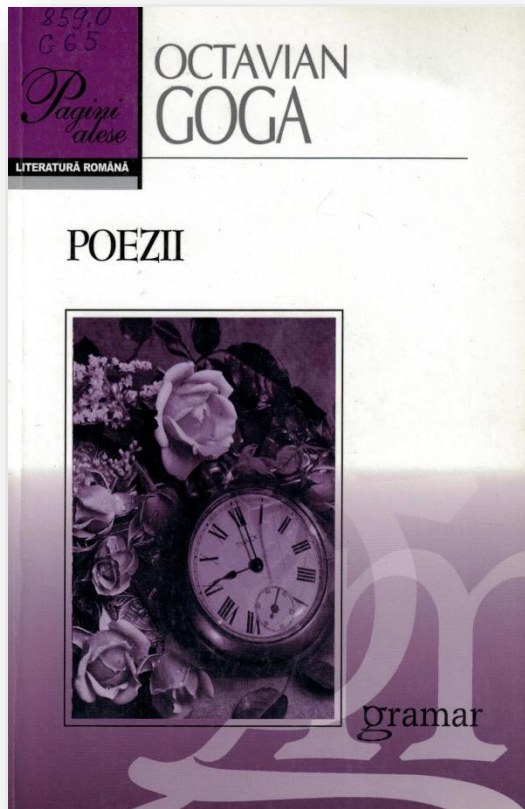
În 1905 a apărut la Budapesta volumul *Poezii*, reeditat apoi de editura „Minerva”, la București în 1907 și la Sibiu în 1910. După acest debut editorial, devenit un *adevărat eveniment literar*, poetul a intrat tot mai mult în conștiința opiniei publice.

Criticul literar Ion Dodu Bălan aprecia că volumul lui Goga „înseamnă începutul unei noi epoci pentru sufletul nostru românesc”, pentru că „nimeni n-a întrecut la noi vigoarea, puritatea și muzica limbii, bogăția colorilor, originalitatea ideilor, seninătatea concepțiilor, candoarea expresiilor și fondul sănătos național, ce se concentrează în aceste poezii”. Poeziile din acest volum sunt socotite „creațiuni geniale” și cei mai valoroși critici „înțeleg rosturile sociale, naționale și estetice ale acestei apariții în istoria liricii românești

„Octavian Goga trăiește în conștiința noastră literară în primul rând ca un mare poet. Contemporanii lui au avut însă în persoana lui Goga și revelația unui strălucit gazetar, precum și a unui orator de înaltă clasă. Structură eminentemente combativă, O. Goga reprezintă cazul fericit al îmbinării poeziei cu acțiunea, continuând tradiția scriitorilor pașoptiști din pilda cărora și-a hrănit propriile-i crezuri ideologice și artistice. Publicistica lui O. Goga face parte integrantă din activitatea sa politică, reflectându-i culmile și scăderile. Atitudinea etică și civică din jurnalistica lui O. Goga derivă dintr-o concepție responsabilă și exigentă despre misiunea gazetarului. In acest punct poetul și publicistul se întâlnesc.”

Silvia Urdea

„ El va fi un poet local, în cel mai înalt și mai adânc înțeles al cuvântului, și va ajunge unul din poeții naționali, nu plecând de la teorii sau de la sentimente generale, ci de la nemărginita dragoste pentru casa sa, pentru brazda sa, pentru biserica sa, pentru satul său, pentru ținutul său oltean și pentru țara sa ardeleană.

El va iubi poporul românesc, nu din datorie, nu din conștiință de cărturar sau din simpatie de artist, ci din iubirea trainică și veșnică pentru părinții de-acasă, pentru frații de joc, pentru vecinii bine cunoscuți, pentru preotul satului și pentru lăutarul satului, și de aici pentru toți oamenii satului, ținutului și țării sale ardelenene.”

Nicolae Iorga

O luptă literară, Sămănătorul, voi. II.

Ed. Neamul Românesc, Vălenii de Munte, 1916

359.0
G65
OCTAVIAN GOGA

OPERE

I. Poezii • Teatru
Mărturii. Însemnări. Jurnale

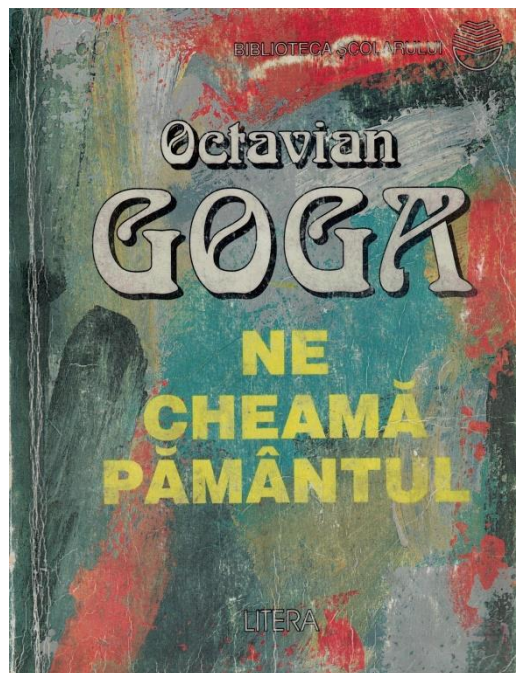
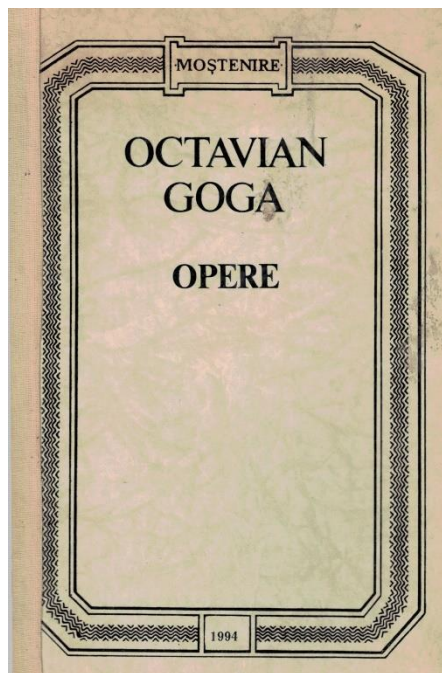
ACADEMIA ROMÂNĂ
univers enciclopedic

„Și Eminescu și Goga cântă un inefabil de origine metafizică, o jale nemotivată, de popor străvechi, îmbătrânit în experiența crudă a vieții, ajuns la bocetul ritual, transmis fără explicarea sensului. [...] După Eminescu și Macedonski, Goga e întâiul poet mare din epoca modernă, sortit prin simplitatea aparentă a liricii lui să pătrundă tot mai adânc în sufletul mulțimii, poet național totdeodată și pur ca și Eminescu.”

G. Călinescu

„Viața unui om nu trebuie judecată după avânturile cu care a pornit la drum, ci după obstacolele pe care societatea le-a pus de-a curmezișul gândului lui”

Octavian Goga

Prezență în antologii

Noi

La noi sunt codri verzi de brad
Și câmpuri de mătăasă;
La noi atâția fluturi sunt,
Și-atâta jale-n casă.
Privighetori din alte țări
Vin doina să ne-asculte;
La noi sunt cântece și flori
Și lacrimi multe, multe...

Pe boltă, sus, e mai aprins,
La noi, bătrânul soare,
De când pe plaiurile noastre
Nu pentru noi răsare...

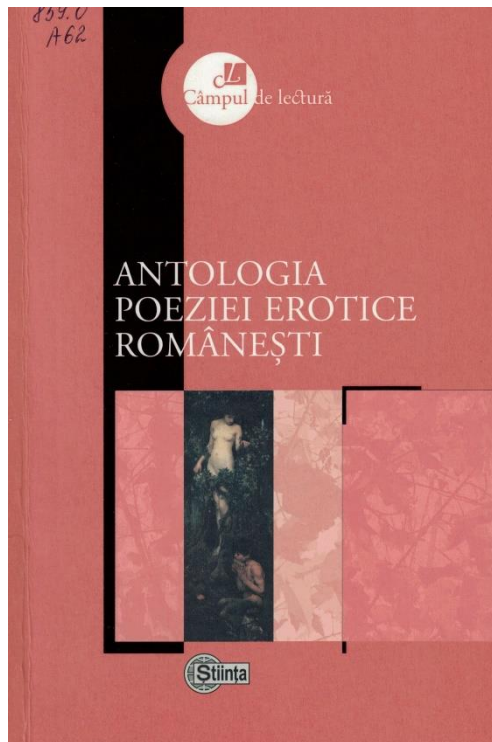
GÂNDEȘTE-TE...

Lin picură azi milostivă pace,
Și prin văzduh o șoptă nu colindă,
Peste întinsa lacului oglindă
Amurgul umed umbre moi desface.

Pe cer pornesc făclii să se aprindă,
Începe bolta-n aur să se-mbrace,
Stejarul mut deasupra noastră tace,
Abia arare cade câte-o ghindă...

Cum stăm așa, cu ochii duși în stele,
În inimă simțindu-ne veninul,
Părem doi tainici făcători de rele.

Mă înfioară zărilor albastre:
Gândește-te, ce clar le-ar fi seninul,
De n-am fi noi, cu sufletele noastre...

FURTUNA

Deschide-ți fereastra spre mare, Se zburciună dornica mare,
Frumoaso cu sânu-ți de gheață, Și geme, și țipă, și sare
Deschide și uită-te-n zare, Albastra mânie de apă.
Ascultă-i aprinsa cântare
Și fură-i un strop de povață.

Le vezi, rotitoarele unde
Se-ndoaie supuse de frică,
N-auzi cum din neguri afunde
Năprasnic un strigăt pătrunde,
Cu zboru-i amurgul despică.

E ceasul de horă păgână,
Când vifor purcede din haos,
Îl cheamă eterna stăpână,
Nenfrânta lui patimă-l mână,
Și viforul n-are repaos.

Privește-o cum sânu-i tresare,
Fiorul de dragoste-o sapă,

Sălbaticul mire coboară,
Din trăsnete-i cântă chimvale,
Cu glasul lui bolta-nfioară
Și tremură unda fecioară
Când, mândru, el stăruie-n cale.

Din fulgere are cunună,
Răsuflatu-i cerul aprinde,
Un chiot de nuntă răsună,
Cu marea acum se cunună,
Te uită, în brațe-o cuprinde.

O sete nebună de viață
Departa-n văzduhuri s-așterne;
Îndemnu-i o lume învață...
Frumoaso cu sânul de gheață
De ce plângi, cu fața-ntre perne?..

Până la declanșarea primului război, Goga s-a impus ca ziarist strălucit prin articolele publicate în revista *Țara noastră*, ziarul *Epoca*, *Adevărul*, revista *Flacărași* revista *România*, proza sa jurnalistică fiind comparabilă, stilistic și tematic, cu a celei eminesciene.

Goga și-a axat publicistica pe problemele „românismului”. Prin revista *Luceafărul* a reușit să-și întărească legăturile culturale cu România, spre unirea politică de mai târziu. Și revista *Țara Noastră*, axată pe ideologia lui Goga, și-a întărit legătura cu oamenii de la sate, fiindu-le sfătuitor, dar și un factor capabil să le rezolve nevoile spirituale și materiale.